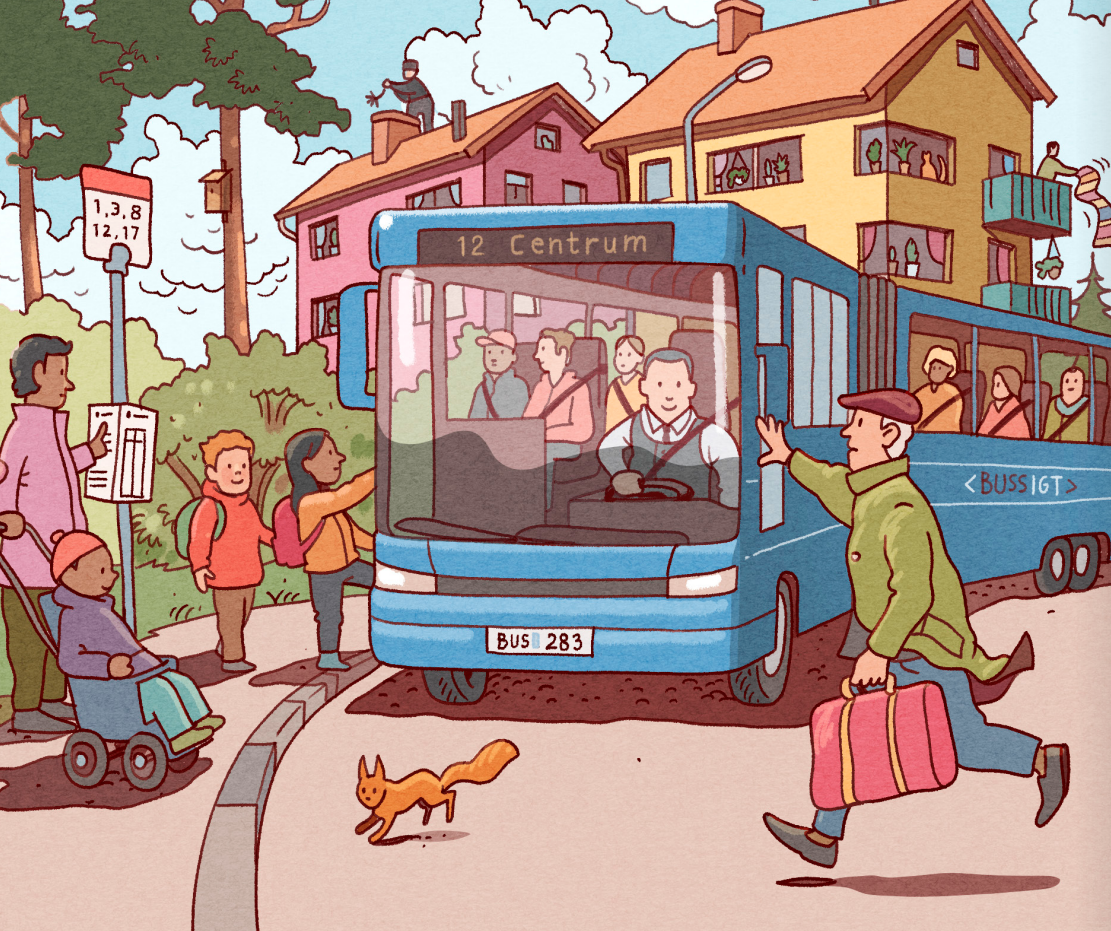

MARS

Ett par veckor in i mars skulle vi ha friluftsdag med klassen. Vi skulle hålla till en hel dag vid scoutstugan Gläntan en liten bit utanför stan. Jag tror det berodde på att vår lärares mamma var tokig i scouting. Jag och Luna skulle få skjuts av min mamma dit, och sedan skulle vi ta bussen hem på eftermiddagen. När Luna hade satt sig jämte mig i baksätet fick jag plötsligt syn på den där gamla kolan.

- Vill du ha? viskade jag, fast vi egentligen inte fick äta godis i bilen.
- Visst, nickade Luna och försökte öppna kolan utan att mamma hörde prasslet. Sedan gav hon pappret till mig.

– Åh, tack för att jag får vara din papperskorg, sa jag.

Det var då jag upptäckte ledtråden. Den stod skriven på insidan av kola-pappret! Min hand nästan darrade när jag höll fram det så att Luna kunde läsa:

Jag är en gasjätte med tydlig ring. Jag har fått mitt namn efter skördens och födans gud. Tänk på mig när ni samlas för mat och dryck!

Vi blev avlämnade vid busshållplatsen. Därifrån var det en liten bit att gå genom skogen för att komma till Gläntan. Det hade börjat bli vårvarmt i naturen. All snö hade försvunnit och från en gran-topp sjöng en trast. Vi gick längs en porlande bäck där det växte tussilago.

– Gasjättarna, förklarade Luna medan vi strosade längs stigen, är de fyra yttersta planeterna Jupiter, Saturnus, Uranus och Neptunus. Deras yta består av gas eller vätska. Det måste vara Saturnus som vi söker, för de andra har vi redan hittat. Och i så fall ska vi leta efter något som är nästan lika stort som Jupiter – snöbollen – och ligger en mil från Helios.

Det kändes härligt att få vara ute i skogen en hel dag. På förmiddagen hade vi utomhuslektioner i matte och svenska. Det var roligare än det låter. Sedan kom vår lärares mamma och lärde ut scoutkunskaper som att knyta knoppar och hur man hanterar en kniv på ett säkert sätt. När det var lunchrast samlades vi och stekte hamburgare vid en stor eldstad med bänkar runt. Till efterrätt fick vi en slags pannkakor doppade i kanel och socker som kallades krabbelurer. Jag kände att jag aldrig någonsin hade ätit något godare. Eller så blev allting bara gott för att vi var utomhus. Sedan lekte vi på ängarna tills det var dags att gå till bussen.

Innan vi gick hem fick jag en lapp med scouternas program av vår lärares

mamma. Om hon fick bestämma skulle nog alla barn vara scouter.

Det var skönt att slå sig ner på bussätet. Först nu kände vi hur trötta vi var i benen.

– De andra passagerarna kommer nog tycka att vi luktar rök, sa Luna.

Jag tittade mig omkring och ingen verkade bry sig.

– Men det var en fin grillplats, fortsatte hon. Vi tar med våra familjer och grillar där någon dag.

Jag nickade. Det lät som en bra idé. Medan jag spände fast bältet var det något som fick mig att tänka på planetmysteriet. Dagen hade varit så händelserik att jag glömt bort att fundera på det. Plötsligt gick det upp för mig.

– Vi har redan besökt Saturnus! skrek jag och nästan flög upp ur sätet.

Nu plötsligt tittade alla i bussen på mig. Jag fick röda kinder och sjönk ner på sätet igen.

– Eldstaden, viskade jag till Luna. Och bänkarna vi satt på. Det var planetens ringar!

Jag tittade på Luna som liksom hade fastnat med blicken rakt framför sig. Det var som att hjärnan fortfarande jobbade. Sedan vände hon sig mot mig med ett skratt.

– Geni! Det hade jag aldrig kommit på, sa hon.

Jag kände mig stolt och fast jag tittade bort så syntes det nog.

– Har du tänkt på en sak? sa jag till Luna när vi lugnat ner oss och bussen börjat rulla. Det är bättre att vara barn än vuxen, för vi får nästan gratis bussbiljetter. Det är en hel mil hem från scoutstugan, och det hade varit jobbigt att gå.

– De vuxna tror att de måste ta bilen, sa Luna. De verkar inte veta att man kan åka nästan vart man vill med kollektivtrafik. Dessutom är det mycket billigare.

– En del vuxna tycker att det är dyrt att åka kollektivt, sa jag. Men med ett månadskort får man åka hur mycket buss, tåg och båt man vill. Och att köra bil överallt är inte billigt, det säger i alla fall mamma.

– Dessutom är det bättre för miljön att åka kollektivt, sa Luna. Det är liksom smartare att åka många i samma buss än att ta varsin bil.

Nere i centrum blev bussen stående en stund innan den skulle vidare mot vårt bostadsområde. Medan vi väntade ägnade vi oss åt att studera scoutprogrammet. I scouterna skulle man få lära sig att bygga med slanor, testa

paddling och åka på hajk. Det verkade faktiskt väldigt roligt tyckte vi.

– Men vad är det som står här på baksidan? sa Luna och pekade på en anteckning gjord med blyertspenna. En ny ledtråd!

Jag är någon du gillar. När jag lyser blir natten som dag. Men dynamon måste snurra ändå.

– Dynamon ...? sa Luna och kliade sig i huvudet.

